

NANJING METALINK MOT RÅDET

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(andra avdelningen i utökad sammansättning)
den 14 november 2006 *

I mål T-138/02,

Nanjing Metalink International Co. Ltd, med säte i Nanjing (Kina) företrätt av
advokaten P. Waer,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt, i egenskap av ombud, biträdd
av advokaten G. Berrisch,

svarande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av T. Scharf och S. Meany,
båda i egenskap av ombud,

intervenient,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 215/2002 av den 28 januari 2002 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av ferromolybden med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 35, s. 1), i den mån artikeln inför en slutgiltig antidumpningstull på import av ferromolybden som framställs av sökanden,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av domarna J. Pirrung, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová och S. Papasavvas,

justitiesekreterare: handläggaren J. Plingers,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 16 november 2004,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1) (nedan kallad grundförordningen) har titeln ”Fastställande av dumpning”.

- 2 I syfte att fastställa huruvida det förekommer dumpning föreskrivs i artikel 2.1–2.6 allmänna bestämmelser för den metod som skall användas vid bestämmandet av beloppet för normalvärdet i den mening som avses i artikel 1.2 i grundförordningen.

- 3 I artikel 2.7 i grundförordningen föreskrivs en särskild bestämmelse för bestämmandet av normalvärdet för import från länder utan marknadsekonomi. Bestämmelsen har ändrats genom rådets förordning (EG) nr 905/98 av den 27 april 1998 (EGT L 128, s. 18) och genom rådets förordning (EG) nr 2238/2000 av den 9 oktober 2000 (EGT L 257, s. 2). Artikel 2.7 a lydte på följande sätt vid tidpunkten för inledningen av det förfarande som utmynnade i den förordning som angräps i förevarande mål:

”I fråga om import från länder utan marknadsekonomi skall normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi, eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund ...”

- 4 Ett undantag till bestämmelserna i artikel 2.7 a finns i artikel 2.7 b och c. I artikel 2.7 b och c föreskrivs följande:

”b) I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från ... Folkrepubliken Kina ... skall normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6 [i artikel 2 i grundförordningen], om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av undersökningen och i

enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i punkt c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna ... Om så inte är fallet skall de regler som anges i punkt a tillämpas.

c) Ett krav enligt [punkt 7] b måste göras skriftligen och innehålla tillräcklig bevisning [om] att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, det vill säga om

— företagens beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och kostnader för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden,

— ...

Beslut om tillverkare uppfyller ovan nämnda kriterier skall fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts, efter särskilt samråd med rådgivande kommittén och efter det att gemenskapsindustrin har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut skall förbli gällande under h[e]la undersökningen.”

5 I artikel 6.1 i grundförordningen stadgas följande:

”Efter det att förfarandet har inletts skall kommissionen ... inleda en undersökning på gemenskapsnivå. Denna undersökning skall omfatta såväl dumpning som skada

och dessa företeelser skall undersökas samtidigt. För att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa skall en undersökningsperiod väljas som i fråga om dumpning normalt skall omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden skall normalt inte beaktas.”

6 I artikel 11.3 i grundförordningen stadgas följande:

”Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn skall inledas om ... den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.”

Bakgrund till tvisten

7 Sökanden är ett kinesiskt bolag som framställer och exporterar ferromolybden, bland annat till Europeiska gemenskapen.

- 8 Kommissionen offentliggjorde den 9 november 2000 ett meddelande om inledande av ett antidumpningsförfarande avseende importen av ferromolybden med ursprung i Kina (EGT C 320, s. 3).
- 9 Den undersökning som företogs inom ramen för detta förfarande avsåg perioden den 1 oktober 1999–30 september 2000 (nedan kallad undersökningsperioden).
- 10 När undersökningen hade inletts skickade kommissionen i enlighet med artikel 2.7 b och c i grundförordningen ut frågeformulär till berörda företag angående deras status som företag som verkar i en marknadsekonomi. Sökanden besvarade ett sådant formulär och begärde att få åtnjuta nämnda status. I en skrivelse av den 21 mars 2001 biföll kommissionen denna begäran.
- 11 Den 3 augusti 2001 antog kommissionen förordning (EG) nr 1612/2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av ferromolybden med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 214, s. 3) (nedan kallad den preliminära förordningen). I skäl 24 i förordningen anges att endast sökanden uppfyllde villkoren för att beviljas status som företag som verkar i en marknadsekonomi.
- 12 Den preliminära tullsatsen som infördes genom artikel 1 i den preliminära förordningen uppgick för sökandens del till 3,6 procent. För tre andra berörda företag uppgick de respektive preliminära tullsatserna till 9,8, 12,7 och 17,2 procent. För samtliga andra berörda företag uppgick tullsatsen till 26,3 procent.
- 13 Den 28 januari 2002 antog rådet på förslag av kommissionen förordning (EG) nr 215/2002 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av

ferromolybden med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 35, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen). I skälen 11–17 i den angripna förordningen uttalas följande:

”(11) Det fastställdes att den kinesiska handelskammaren för importörer och exportörer av metaller, mineraler och kemikalier ... kort efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull hade varit värd vid ett möte vid vilket man inrättade en grupp av kinesiska ferromolybdentillverkare ... Tillverkarna i gruppen tilldelades särskilda exportkvoter vilka förefaller ha fastställts med hänsyn till nivån på deras preliminära antidumpningstullar. ... Det företag som hade beviljats marknads-ekonomisk status och som hade den lägsta tullen (3,6 %) [det vill säga sökanden] tilldelades en exportkvot som översteg dess tillverkningskapacitet ... Gruppen hade också som uttalat mål att undvika antidumpningstullar.

(12) Alla berörda parter ... gavs tillfälle att bemöta dessa undersökningsresultat. Svar mottogs från alla parter utom handelskammaren ...

(13) Överenskommelsen i fråga är ... klart oförenlig med det kriterium avseende fritt fastställande av exportpriser och exportvolymerna som måste uppfyllas för att [marknadsekonomisk status] ... skall kunna beviljas eller upprätthållas. De exportrestriktioner som införts under handelskammarens överinseende och med flera statsägda företags samtycke är vidare ett tydligt tecken på ett betydande statligt inflytande och en allvarlig risk för att tullarna skall kringgås. En sådan överenskommelse utgör ett klart och avsiktligt försök att, i syfte att undvika antidumpningstullar, kanalisera ett företags export via ett annat företag som omfattas av en lägre antidumpningstull ...

...

(15) När det gäller den marknadsekonomiska status som beviljats [sökanden], erinras det om att företaget i sitt svar på frågeformuläret angav att dess beslut om bl.

a. priser, tillverkning och försäljning fattades som en reaktion på marknadssignaler som återspeglade utbud och efterfrågan och utan någon större statlig inblandning. Det bör också betonas att beviljandet av marknadsekonomisk status enligt de tillämpliga bestämmelserna i artikel 2.7 i grundförordningen måste baseras på tydlig bevisning för att tillverkaren är verksam under marknadsekonomiska förhållanden. I detta fall konstaterades dock [sökanden] anpassa sin verksamhet och sina affärsbeslut inte endast till företag som inte uppfyllde kriterierna för marknadsekonomisk status utan också till statsägda företag som inte var samarbetsvilliga i förfarandet ... Detta är klart oförenligt med företagets tidigare uttalanden och med ett av huvudkriterierna för beviljande av marknadsekonomisk status, dvs. att besluten om priser, tillverkning och försäljning fattas som en reaktion på marknadssignaler.

(16) Vid bedömningen av huruvida ett företag bör beviljas marknadsekonomisk status baserar kommissionen vanligen sina slutsatser på situationen under undersökningsperioden. Om kriterierna enligt artikel 2.7 i grundförordningen har uppfyllts under denna period kan kommissionen rimligen anta att företaget i framtiden kommer att verka med en tillräcklig grad av oberoende från staten och i enlighet med marknadsekonomiska villkor. I detta ärende hade dock det företag som syntes verka enligt marknadsekonomiska villkor under undersökningsperioden ändrat sitt beteende efter det att en individuell dumpningsmarginal fastställdes för företaget. Det är följaktligen nu uppenbart att detta företag inte längre verkar i enlighet med marknadsekonomiska principer enligt artikel 2.7 c i grundförordningen, utan är föremål för extern inblandning och delaktigt i exportrestriktioner i fråga om priser och volymer. Det har också visats att företagets verksamhet är föremål för betydande statlig inblandning. Även om sådan information som hänförs till en period som ligger senare i tiden än undersökningsperioden normalt inte bör beaktas, är det under dessa exceptionella omständigheter lämpligt att ta hänsyn till denna nya utveckling, vilken får till följd att de tidigare slutsatserna blir uppenbart ohållbara.

(17) Mot bakgrund av dessa nya uppgifter dras därför slutsatsen att undersökningsresultatet rörande marknadsekonomisk status för detta företag inte längre kan

gälla. Dessutom är det inte längre lämpligt att tillämpa en individuell tullsats för detta företag. Den marknadsekonomiska status som tidigare beviljats [sökanden] bör således dras tillbaka och företaget bör hädanefter också omfattas av den landsomfattande marginal som fastställts för Kina.”

14 I artiklarna 1 och 2 i den angripna förordningen föreskrivs följande:

”Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av ferromolybden ... med ursprung i Kina.

2. Den slutgiltiga antidumpningstullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 skall vara 22,5 %.

...

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull i enlighet med förordningen om preliminär tull skall tas ut slutgiltigt till den tullsats som anges i artikel 1, eller till den preliminära tullsatsen, om denna är lägre. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen skall frisläppas.”

Förfarandet

- 15 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 april 2002.
- 16 Rådet inkom med svaromål den 4 juli 2002.
- 17 Kommissionen ansökte den 6 augusti 2002 om att få intervensera till stöd för rådets yrkanden.
- 18 Svaranden inkom med replik den 3 september 2002.
- 19 Kommissionens interventionsansökan bifölls av ordföranden på andra avdelningen i utökad sammansättning den 7 oktober 2002. Kommissionen avstod dock från att inkomma med interventionsinlaga.
- 20 Rådet inkom med duplik den 23 oktober 2002.
- 21 På anmodan av förstainstansrätten inkom rådet i skrivelser av den 27 november och den 19 december 2003 med bilagorna till svaromålet. Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning fastställde därefter en frist i syfte att bereda sökanden möjlighet att komplettera sin replik, för det fall det genom bilagorna tillfördes nya omständigheter. Sökanden inkom emellertid inte med något yttrande.

- 22 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens skriftliga och muntliga frågor vid förhandlingen den 16 november 2004.

Parternas yrkanden

- 23 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara artikel 1 i den angripna förordningen, i den mån en antidumpningstull därigenom införs på import av ferromolybden som framställs av sökanden, och
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 24 Rådet har, med stöd av kommissionen, yrkat att förstainstansrätten skall
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 25 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden består av två delar, varav den ena avser åsidosättande av artikel 2.7 c i grundförordningen

och den andra avser åsidosättande av artikel 6.1 i grundförordningen. Den andra grunden avser ett påstående om att rådet skulle ha överskridit sina befogenheter.

Parternas argument

- 26 Sökanden har inledningsvis understrukt att denne bestrider den beskrivning av de faktiska omständigheterna rörande statusen som företag som verkar i en marknads-ekonomi som lämnas i den angripna förordningen. Att sökanden inte har åberopat någon grund med denna innebörd skall inte förstås som ett medgivande av dessa omständigheter.
- 27 Rådet har, med stöd av kommissionen, genmält att de faktiska omständigheter som återges i den angripna förordningen skall presumeras vara riktiga, eftersom sökanden inte tillmäter ett bestridande av dessa omständigheter några rättsliga följder.

Den första grunden

— Den första delen: Åsidosättande av artikel 2.7 c i grundförordningen

- 28 Sökanden har hävdatt att rådet har åsidosatt artikel 2.7 c i grundförordningen genom att återkalla den status av företag som verkar i en marknadsekonomi som sökanden hade meddelats i samband med undersökningen, eftersom det i sista meningen i

bestämmelsen föreskrivs att beslutet angående statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi utan undantag skall förbli gällande under hela undersökningen.

- 29 Sökanden har hävdad att det i artikel 11.3 i grundförordningen finns ett sätt som är uppenbart lämpat för att, när som helst och på initiativ av institutionerna, företa en översyn av tidigare beslutade åtgärder och som säkerställer att förfarandereglerna i grundförordningen iakttas.
- 30 Rådet har, med stöd av kommissionen, bestritt att det finns fog för den första grundens första del.

— Den andra delen: Åsidosättande av artikel 6.1 i grundförordningen

- 31 Sökanden har hävdad att rådet har åsidosatt artikel 6.1 i grundförordningen genom att grunda sig på faktiska omständigheter som hänför sig till tiden efter undersökningsperioden för att återkalla sökandens status av företag som verkar i en marknadsekonomi och för att införa betydligt högre antidumpningstullar på import av den ferromolybden som framställs av sökanden.
- 32 Det framgår av förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-161/94, Sinochem Heilongjiang mot rådet (REG 1996, s. II-695), och av den 20 juni 2001 i mål T-188/99, Euroalliages mot kommissionen (REG 2001, s. II-1757), att användningen av ordet normalt i artikel 6.1 i grundförordningen innebär att

undantag endast är möjligt i det fall då omständigheter från tiden efter undersökningsperioden tas i beaktande vid beslut att inte införa eller inte bibehålla antidumpningstullar.

- 33 Sökanden har tillagt att det framgår av dessa domar att förstainstansrätten tillmäter det förhållande att de relevanta faktiska omständigheterna har konstaterats i en undersökning den allra största betydelse för att en antidumpningstull skall kunna införas eller bibehållas. I förevarande fall har detta inte skett.
- 34 Rådet har, med stöd av kommissionen, bestritt att det finns fog för den första grundens andra del.

Den andra grunden avseende påståendet att rådet skulle ha överskridit sina befogenheter

- 35 Sökanden har hävdatt att rådet har överskridit sina befogenheter genom att återkalla den status som företag som verkar i en marknadsekonomi som sökanden hade meddelats under undersökningen, eftersom det inte föreskrivs något förfarande i grundförordningen för en sådan återkallelse under pågående undersökning och en sådan återkallelse dessutom är uttryckligen förbjuden enligt artikel 2.7 c i grundförordningen.
- 36 Rådet har, med stöd av kommissionen, bestritt att det finns fog för denna grund.

Förstainstansrättens bedömning

Inledande synpunkter

- 37 Förstainstansrätten konstaterar att den första grundens första del avser ett påstående att rådet åsidosatt artikel 2.7 c i grundförordningen genom att återkalla sökandens status av företag som verkar i en marknadsekonomi, och att den andra grunden avser ett påstående att rådet överskridit sina befogenheter genom att göra detta.
- 38 Om förstainstansrätten skulle finna att rådet har åsidosatt artikel 2.7 c i grundförordningen genom att återkalla sökandens status av företag som verkar i en marknadsekonomi, har rådet genom att göra detta även överskridit sina befogenheter. Om det däremot skulle anses att rådet inte har åsidosatt bestämmelsen i fråga, följer av detta att rådet inte heller har överskridit sina befogenheter i förevarande fall.
- 39 Eftersom den andra grunden således inte tillför något till den första grundens första del, finns det anledning, vilket även har påpekats av rådet, att pröva dem tillsammans.

De invändningar om åsidosättande av artikel 2.7 c i grundförordningen och om överskridande av befogenheter som har gjorts gällande i den första grundens första del och i den andra grunden

- 40 Det skall först och främst konstateras att det följer av artikel 2.7 b i grundförordningen att metoden för att bestämma normalvärdet skiljer sig beroende på om de berörda tillverkarna förmår visa att de uppfyller de i artikel 2.7 c i grundförord-

ningen angivna kriterierna och att de följaktligen verkar under marknadsmässiga förhållanden. Om en tillverkare anses vara verksam under marknadsmässiga förhållanden bestäms normalvärdet för dennes produkter i enlighet med de bestämmelser i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen som är tillämpliga på länder med marknadsekonomi. Om en tillverkare däremot inte befinns vara verksam under marknadsmässiga förhållanden bestäms normalvärdet i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

- 41 Det skall därefter påpekas att den metod för bestämmande av normalvärdet som anges i artikel 2.7 b i grundförordningen utgör ett undantag till den specifika metoden i artikel 2.7 a, som i princip är tillämplig vid import från länder utan marknadsekonomi (förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004 i mål T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, REG 2004, s. II-3663, punkt 50).
- 42 Den ursprungliga lydelsen av artikel 2.7 i grundförordningen har ändrats genom förordning nr 905/98, och därefter genom förordning nr 2238/2000, eftersom rådet ansåg att de reformprocesser som hade inletts i flera länder, däribland Kina, hade ändrat dessa länders ekonomier i grunden och lett till att det uppstått företag för vilka marknadsekonomiska förhållanden rådde. I femte skälet i förordning nr 905/98 betonas således att den antidumpningspraxis som gäller avseende dessa stater bör ses över, och det preciseras att normalvärdet för en produkt skall kunna fastställas i enlighet med de regler som är tillämpliga på länder med marknadsekonomi i de fall där det kan påvisas att marknadsekonomiska förhållanden råder beträffande en eller flera undersökta tillverkares produktion och försäljning av den berörda produkten. Enligt sjätte skälet i samma förordning skall en granskning av huruvida marknadsmässiga förhållanden råder ... utföras på grundval av korrekt underbyggda ansökningar inlämnade av en eller flera tillverkare som är föremål för undersökning och som önskar utnyttja möjligheten att få normalvärdet [av produkten i fråga]

fastställt på grundval av de bestämmelser som tillämpas på länder med marknads-ekonomi (domen i det ovannämnda målet Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, punkt 51).

- 43 Såsom rådet har påpekat styrs valet av den metod som skall användas vid beräkningen av normalvärdet av svaret på frågan huruvida tillverkaren i fråga är verksam under marknadsmässiga förhållanden, eftersom detta inverkar på beräkningen av dumpningsmarginalen och följaktligen på beloppet för den slutgiltiga antidumpningstull som införs av rådet. Statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi har även följer för det sätt på vilket undersökningen genomförs, eftersom kommissionen bestämmer normalvärdet på grundval av uppgifter från exportörerna i de fall när artikel 2.1–2.6 är tillämplig, och kommissionen kan då undersöka dessa uppgifters tillförlitlighet. Detta är däremot inte fallet när normalvärdet bestäms i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.
- 44 Detta är anledningen till att det i sista stycket i artikel 2.7 c i grundförordningen föreskrivs att beslut i frågan huruvida en tillverkare är verksam under marknadsmässiga förhållanden skall fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts och att detta beslut skall förbli gällande under hela undersökningen. Denna bestämmelse har som främsta syfte att se till att frågan inte avgörs med hänsyn till dess inverkan på beräkningen av dumpningsmarginalen. Enligt sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen hindras således gemenskapsinstitutionerna från att göra en ny bedömning av de uppgifter som de redan hade tillgång till när frågan om statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi först avgjordes.
- 45 Trots detta kan sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen inte leda till att normalvärdet bestäms enligt de regler som är tillämpliga på länder med marknads-ekonomi, när det under undersökningens gång, och i förekommande fall efter det att

preliminära åtgärder vidtagits, visar sig att den berörda parten inte är verksam under marknadsmässiga förhållanden i den mening som avses i artikel 2.7 c i grundförordningen.

46 I artikel 2.7 a i grundförordningen föreskrivs en särskild metod för att bestämma normalvärdet i fall där det är fråga om import från länder som inte har marknadsekonomi, av just den anledningen att de uppgifter som enligt artikel 2.1–2.6 skall ligga till grund för beräkningen av normalvärdet inte anses vara tillförlitliga när det gäller att göra denna beräkning. Även om det i artikel 2.7 b i grundförordningen föreskrivs ett undantag från det normala sättet att bestämma normalvärdet enligt artikel 2.7 a för vissa länder skall detta undantag tolkas restriktivt (domen i det ovannämnda målet Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, punkt 50). Undantaget är därför inte tillämpligt när det visar sig att en tillverkare inte längre uppfyller de kriterier som måste uppfyllas av ett företag som verkar i en marknadsekonomi, till följd av förändringar i den faktiska situationen, eller till följd av att det framkommit nya omständigheter som kommissionen inte rimligen hade kunnat känna till i samband med att beslutet om status som företag som verkar i en marknadsekonomi fattades inom tremånadersperioden från det att antidumpningsförfarandet hade inletts.

47 Mot bakgrund av det ovan anförda skall den sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen tolkas på så sätt att den förbjuder gemenskapsinstitutionerna att på nytt bedöma de omständigheter som de hade tillgång till när frågan om statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi först avgjordes. Bestämmelsen hindrar emellertid inte att denna status inte bibehålls när det skett en sådan förändring av den faktiska situation som legat till grund för meddelandet av statusen i fråga att tillverkaren inte längre kan anses vara verksam under marknadsmässiga förhållanden.

48 I den angripna förordningen konstateras att sökanden en kort tid efter införandet av de preliminära antidumpningstullarna hade deltagit i en sammanslutning av

kinesiska ferromolybdentillverkare under ledning av den kinesiska handelskammaren för metaller och mineraler. De tillverkare som ingick i sammanslutningen tilldelades individuella exportvolymmer som förefaller ha bestämts med hänsyn till nivån på deras preliminära antidumpningstullar.

49 I skäl 15 i den angripna förordningen har rådet funnit att trots att sökanden hade uppgivit att "dess beslut om bl.a. priser, tillverkning och försäljning fattades som en reaktion på marknadssignaler ... och utan någon större statlig inblandning", så hade denne "[anpassat] sin verksamhet och sina affärsbeslut inte endast till företag som inte uppfyllde kriterierna för marknadsekonomisk status utan också till statsägda företag som inte var samarbetsvilliga i förfarandet" och att sökanden "[dessutom föreföll] ... vara villig att exportera produkter som de[nne] inte har kapacitet att tillverka till de minimipriser som gruppen fastställt". Rådet fann därför att "[d]etta [var] klart oförenligt med [sökandens] tidigare uttalanden och med ett av huvudkriterierna för beviljande av marknadsekonomisk status, dvs. att besluten om priser, tillverkning och försäljning fattas som en reaktion på marknadssignaler".

50 I skäl 16 i den angripna förordningen har rådet tillagt följande:

"[Sökanden] som syntes verka enligt marknadsekonomiska villkor under undersökningsperioden [har] ändrat sitt beteende efter det att en individuell dumpningsmarginal fastställdes för företaget. Det är följaktligen nu uppenbart att detta företag inte längre verkar i enlighet med marknadsekonomiska principer enligt artikel 2.7 c i grundförordningen, utan är föremål för extern inblandning och delaktigt i exportrestriktioner i fråga om priser och volymer. Det har också visats att företagets verksamhet är föremål för betydande statlig inblandning."

- 51 Det framgår således av den angripna förordningen att de faktiska omständigheter som kommissionen hade grundat sig på när den gav sökanden status som företag som verkar i en marknadsekonomi har ändrats efter införandet av de preliminära antidumpningstullarna till följd av sökandens deltagande i sammanslutningen av kinesiska ferromolybdentillverkare.
- 52 Förstainstansrätten konstaterar att sökanden har bestritt de faktiska omständigheter som kommissionen grundade återkallelsen av statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi på och som finns återgivna i skälen 11–17 i den angripna förordningen, men att sökanden inte har anfört något som är ägnat att ifrågasätta dessa omständigheters riktighet. Bestridandet saknar därför fog och de faktiska omständigheter som skall ligga till grund för avgörandet är de som slås fast i den angripna förordningen.
- 53 Det skall vidare påpekas att återkallandet av statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi endast innebär att följderna av en konstaterad förändring av de relevanta omständigheterna beaktas för framtiden. Eftersom återkallande av denna status endast har verkan från och med tidpunkten för återkallandet (*ex nunc*) innebär det inte någon kränkning av sökandens förvärvade rättigheter (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 24 juni 1976 i mål 56/75, Elz mot kommissionen, REG 1976, s. 1097, punkt 18, och förstainstansrättens dom av den 30 november 1994 i mål T-498/93, Dornonville de la Cour mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-257 och s. II-813, punkt 48).
- 54 Beträffande det argument som har framförts med innebörd att återkallandet av statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi borde ha skett enligt förfarandet i artikel 11.3 i grundförordningen, finner förstainstansrätten, i likhet med vad rådet påpekat, att denna bestämmelse avser en översyn av de slutgiltiga åtgärder som införts efter det att antidumpningsförfarandet har slutförts. Översynen har nämligen till syfte att efter införandet anpassa tullarna till utvecklingen av de omständigheter som legat till grund för dem (se förstainstansrättens dom av den 29 juni 2000 i mål T-7/99, Medici Grimm mot rådet, REG 2000, s. II-2671, punkt 82)

och innebär normalt att en undersökningsperiod äger rum efter införandet av de slutgiltiga åtgärder som översynen avser. Översynen har däremot inte till syfte att se över de omständigheter som legat till grund för tullarna i fråga när dessa omständigheter är oförändrade, eftersom en sådan översyn skulle innebära att det första förfarandet återupptogs (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Medici Grimm mot rådet*, punkt 85).

- 55 I förevarande mål är det ostridigt att kommissionen fått kännedom om nya omständigheter rörande inrättandet av sammanslutningen av kinesiska ferromolybdentillverkare före slutförandet av det antidumpningsförfarande som ledde till att slutgiltiga tullar infördes. Kommissionen och rådet var följaktligen behöriga, eller rent av skyldiga, att beakta följderna av den nya faktiska situationen redan under det inledande undersökningsskedet. En översyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen kan i detta avseende inte anses utgöra ett lämpligt förfarande. Det skall för övrigt påpekas att om sökandens argument accepterades skulle det leda till att rådet blev skyldigt att införa slutgiltiga antidumpningstullar som hade bestämts med utgångspunkt i ett normalvärde som beräknats i strid med artikel 2.7 a i grundförordningen. En sådan följd kan inte godtas.

- 56 Vad beträffar det påstående om ett åsidosättande av rätten till försvar som har gjorts gällande av sökanden, framgår det av skäl 12 i den angripna förordningen och av de handlingar som bilagts svaromålet att sökanden beretts tillfälle att yttra sig över hur kommissionen avsåg att ta följderna av de nya omständigheter som kommit till dess kännedom i beaktande. Sökanden kan följaktligen inte påstå att det skett ett åsidosättande av rätten till försvar, såsom denna rättighet är erkänd i gemenskapsrättens allmänna principer och genomförd i artikel 20 i grundförordningen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, *Nakajima mot rådet*, REG 1991, s. I-2069, punkt 108, svensk specialutgåva, volym 11, s. 149, samt förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-155/94, *Climax Paper mot rådet*, REG 1996, s. II-873, punkt 116, och i det ovannämnda målet *Shanghai Teraoka Electronic mot rådet*, punkterna 288–290).

- 57 Rådet har således inte åsidosatt artikel 2.7 c i grundförordningen genom att, under det inledande undersökningsskedet, återkalla den status av företag som verkar i en marknadsekonomi som hade meddelats sökanden och rådet har inte heller överskridit de befogenheter som det tillerkänns genom grundförordningen.

Den första grundens andra del: Åsidosättande av artikel 6.1 i grundförordningen

- 58 Sökanden har hävdad att rådet har åsidosatt den sista meningen i artikel 6.1 i grundförordningen genom att grunda återkallandet av statusen som företag som verkar i en marknadsekonomi och införandet av betydligt högre antidumpningstullar på import av ferromolybden som framställs av sökanden på faktiska omständigheter som hänför sig till tiden efter undersökningsperioden.
- 59 Förstainstansrätten har i detta avseende haft tillfälle att konstatera att bestämmandet av en undersökningsperiod och förbudet att ta faktiska omständigheter som hänför sig till tiden efter denna i beaktande syftar till att säkerställa att resultaten från undersökningen skall vara representativa och tillförlitliga (se domen i det ovannämnda målet Euroalliates mot kommissionen, punkt 74). Undersökningsperioden i artikel 6.1 i grundförordningen syftar nämligen främst till att säkerställa att grunderna för bestämmandet av dumpningen och av skadan inte skall påverkas av de berörda tillverkarnas uppträdande efter det att antidumpningsförfarandet har inletts och att den slutgiltiga tull som införs när förfarandet har avslutats är ägnad att effektivt avhjälpa den skada som orsakas av dumpningen.
- 60 Det skall även påpekas att införandet av antidumpningstullar inte utgör en påföljd för tidigare uppträdande utan är en säkerhets- och skyddsåtgärd mot illojal

konkurrens till följd av dumpning. Det är därför nödvändigt att undersökningen utförs på grundval av så aktuella uppgifter som möjligt i syfte att kunna fastställa antidumpningstullar som är ägnade att skydda gemenskapsindustrin mot dumpning (domstolens dom av den 3 oktober 2000 i mål C-458/98, *Industrie des poudres sphériques* mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 91 och 92).

- 61 Av detta följer att användningen av ordet normalt i artikel 6.1 i grundförordningen innebär att undantag från förbudet att ta uppgifter som hänför sig till tiden efter undersökningsperioden i beaktande är tillåtna. När det är fråga om omständigheter som är till fördel för de företag som berörs av undersökningen har det slagits fast i rättspraxis att det inte kan åligga gemenskapsinstitutionerna att ta omständigheter som hänför sig till tiden efter undersökningsperioden i beaktande, om inte dessa omständigheter visar på en ny utveckling som gör det planerade införandet av en antidumpningstull uppenbart olämpligt (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens domar i de ovannämnda målen *Sinochem Heilongjiang* mot rådet, punkt 88, och *Euroalliales* mot kommissionen, punkt 75). Om däremot omständigheter som hänför sig till tiden efter undersökningsperioden ger skäl till införande av en antidumpningstull eller till ökning av en sådan tull på grund av att omständigheterna i fråga avspeglar de berörda företagens aktuella uppträdande, måste det mot bakgrund av det ovan anförda konstateras att gemenskapsinstitutionerna äger rätt att, och rentav har en skyldighet att, beakta dessa omständigheter.
- 62 I förevarande fall framgår det, såsom konstaterats ovan i punkterna 48–51, av den angripna förordningen att sökanden till följd av sitt deltagande i sammanslutningen av kinesiska ferromolybden-tillverkare efter införandet av de preliminära antidumpningstullarna inte längre uppfyllde villkoren för att anses som ett företag som verkar i en marknadsekonomi. Dessa omständigheter hänförde sig till tiden efter undersökningsperioden och kommissionen och rådet var skyldiga att beakta dem, eftersom de annars hade lett till att de slutgiltiga antidumpningstullar som infördes hade varit uppenbart olämpliga, eftersom tullarna i fråga skulle ha bestämts med utgångspunkt i ett normalvärde som hade beräknats i strid med artikel 2.7 a i grundförordningen.

63 Av detta följer att rådet har gjort en riktig tillämpning av artikel 6.1 i grundförordningen när, för att undvika att slutgiltiga antidumpningstullar infördes som skulle ha varit uppenbart olämpliga, sökandens deltagande i sammanslutningen av kinesiska ferromolybdentillverkare efter undersökningsperiodens slut togs i beaktande och sökandens status som företag som verkar i en marknadsekonomi som en följd av detta återkallades.

64 Vad gäller det argument som har anförts med innebörd att artikel 6.1 i grundförordningen skulle ha åsidosatts, eftersom en andra undersökning inte utförts i form av en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen, finner förstainstansrätten för det första att, såsom redan angivits ovan i punkterna 55 och 56, de nya omständigheterna hänförliga till inrättandet av sammanslutningen av kinesiska ferromolybdentillverkare kunde tas i beaktande före införandet av slutgiltiga antidumpningstullar och att en interimsoversyn därmed inte var lämplig. Förstainstansrätten finner vidare att de processuella skyddsreglerna har iakttagits, då sökanden beretts tillfälle att yttra sig över de nya omständigheterna. Det framgår dessutom av de handlingar som är bilagda svaromålet att kommissionen har företagit en kontroll av de uppgifter som lämnats, såsom ett telefaxmeddelande från kommissionens delegation i Kina den 5 februari 2002 vittnar om. Det finns vidare anledning att ånyo påpeka att trots att sökanden har bestritt de faktiska omständigheterna såsom de finns återgivna i den angripna förordningen, har denne inte anfört någon omständighet ägnad att ifrågasätta deras riktighet.

65 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den första grundens andra del.

66 Eftersom de grunder och argument som sökanden har åberopat har underkänts, skall talan ogillas.

Rättegångskostnader

67 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader.

68 Rådet har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall sökanden bära sin rättegångskostnad och ersätta rådets rättegångskostnad. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta rådets rättegångskostnad.**

- 3) **Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 november 2006.

E. Coulon

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande